

عنوان مقاله:

اثر بخشی روانشناسی مثبت بر تابآوری، کیفیت زندگی و الگوهای ارتباطی مادران دارای فرزند عقب مانده ذهنی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پژوهش (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

طاهره قنبری نژاد - کارشناس ارشد رشته مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری و گروه آزمایش و گواه بود. جامعه آماری شامل کلیه مادران دارای فرزند عقب مانده ذهنی شهر کرمانشاه در سال ۹۹ - ۱۳۹۸ می باشد. آزمودنی ها شامل ۳۰ نفر که با نمونه گیری در دسترسبه عنوان نمونه انتخاب و به صورت گمارش تصادفی در گروه آزمایش (۱۵) و گواه (۱۵) جایگزین شدند، برای آزمودنی های گروه آزمایش جلسات آموزش روانشناسی مثبت نگر به صورت جلسات گروهی برگزار شد و از پرسشنامه های تاب آوری، کیفیت زندگی الگوهای تبادلی برای جمع آوری داده ها استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از تحلیل کوواریانس انجام شد. نتایج نشان داد که تفاوت معناداری بین گروه های آزمایش و گواه وجود دارد و بین میانگین نمرات تاب آوری ($P<0/03$, $F=0/35$)، بهبود کیفیت زندگی ($P<0/01$, $F=18/45$) و بهبود الگوهای ارتباطی ($P<0/05$, $F=3/62$) دو گروه در مرحله پس آزمون تفاوت معناداریمشاهده شد. نتایج نشان داد که در کنار بررسی های کلینیکی میتوان از رویکرد روانشناسی مثبت نگر در کنار سایر رویکردهای درمانیجهت بهبود وضعی ت خانواده های دارای کودکان عقب مانده ذهنی استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

روانشناسی مثبت نگر، تاب آوری، کیفیت زندگی، الگوهای ارتباطی، عقب ماندگی ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1258981>

